

GROOTS NOVA-CONGRES IN LEIDEN

Enorm goede 8 mm projectie voor een zaal van 800 mensen

Met de bezetenheid van de ware amateur hebben de Leidse smalfilmamateurs een groots congres georganiseerd. Zaterdagmiddag, 21 mei begon dat met een hartelijke ontvangst van oude vrienden, die de koude indruk van de stadsgehoorzaal gelukkig verwarmde. Deze gangen, die een wat belastingkantoorachtige indruk maakten, leidden naar een fraaie fototentoonstelling van de leden van de Leidse Amateur Fotografen Vereniging en de Nederlandse Leicakring, waarbij prima werk: modern en romantisch door elkaar, maar van een zeer goede gehalte te bewonderen viel. In een aparte zaal werd de 'Cineac' gehouden, waar onder behoorlijke belangstelling films geprojecteerd werden, die wel bekroond waren maar waarvoor geen ruimte was op de officiële middag. Aller aandacht werd in de foyer getrokken door een reusachtige lamphuis van een bioscoopprojector met als contrast daaraan gebouwd 'n kleine 8 mm Bauer projector. Door de energie van de Heer J. Pieëte is hier een technische prestatie geleverd, die aller bewondering afdwingt. Hij heeft met opoffering van ongelooflijk veel vrije tijd de projectie mogelijk gemaakt, waarmee 8 mm films voor een groot publiek konden worden vertoond, iets waarmee wij op vorige congressen altijd hebben gesukkeld. Hij heeft gebruik gemaakt van een grote bioscoopprojectielamp, dus een booglamp met grote spiegel. Daarvoor heeft hij bijzondere koelingen aangebracht, in de eerste plaats door een interferentiefilter, waardoor 50% van de warmte maar slechts 5% van het zichtbare licht werden opgeslokt. Daarna is nog een speciale koeling naar het beeldvenster geleid, waardoor de 8 mm kleurenfilm ongestoord kan worden geprojecteerd op een beeld van meer dan drie meter, helderder dan het beeld dat de grote 16 zaal projector op dezelfde afstand gaf. Dat is wel een enorme stunt, waarvoor de Heer Pieëte ook hier alle hulde wordt gebracht.

Na de thee met cake en de Cineac-vertoning begon aan de overkant het diner, voorafgegaan door een zeer gezellige borrel. Aan het diner zaten de bezoe-

Vrolijk was het weerzien der gasten: Meid, wat ben je jong geworden!

Tafelpresident Eygenstein aan het diner.

1

kers clubsgewijs. Er gingen stemmen op, om dat een volgend jaar te mixen, omdat men zijn eigen leden wel meer ziet, maar juist graag eens in contact komt met anderen. Misschien is dat alleen voor de koffietafel te reserveren.

Voorzitter Van Eldik heette alle gasten welkom, vele nieuwe clubs, terwijl met een hartelijk applaus de Smalle Band, voor de eerste keer weer na de kort-

stondige scheiding aanwezig verwelkomd werd. Een speciaal welkom kreeg Mr. Wicks, vertegenwoordiger van het Institute Amateur Cinematographers IAC, Londen en de Heer en Mevrouw Wouters van de filmclub Facineb uit Antwerpen. Hij memoreerde ook de bekroonde scenario's voor de Week voor de Fotografie en wenste de bekroonden wel geluk met hun succes. De bekende HAF filmer Jan van Hillo, die zo zwaar ziek is geweest, kreeg een enorm applaus bij zijn terugkomst in deze vriendenkring. Hij had in Den Bosch veel prijzen gewonnen en de voorzitter vroeg of de leden eens wilden bedenken of het invoeren van geldprijzen misschien een stimulans ook voor onze wedstrijden kon zijn. De Heer Eysenstein werd tafelpresident, maar door de gescheiden zalen kwam er van tafelspeeches niet veel terecht. Dat was ook niet nodig, want er werd onderling heel wat gespeecht.

Toen trok men de jassen weer aan en aan de overkant van de straat weer uit om verward te worden door het kostelijke gezang van het beroemde kinderkoor 'De Leidse Sleuteltjes' dat het repertoire van Dikkertje Dap en het beertje Pippeloentje met prachtige dictie en helder stemgeluid zong.

Toen kwam de Koninklijke Vereniging 'Litterus Sacrum' voor het voetlicht om onder regie van B.

1. De Belgische gasten: de fam. Wouters uit Antwerpen.

2. Herman Kleibrink, de onvermoeide Leidse gastheer opent de feestavond.

3. Het pitte kinderkoor 'De Leidse Sleuteltjes' in het Dikkertje Dap-programma.

2

3

De prijs-uitreiking

Grote groepen prijswinnaars op het podium bij voorzitter Van Eldik.

De beloning voor vele uren inspanning.

Jan van Hillo ontvangt zijn prijzen.

De ziekte van Don Juan.

Het prima Studenten-Cabaret aan het woord (en aan de blik).

Alle foto's:
Redactie Smalfilm met
Leica M 3 Kodak Tri-X
film, alleen de tafel-foto's
met flits, rest met eveelubbel
lijt.

Goochelaar aan de gezellige lunch op zondag.

Hageman een blijspel 'De Brief van Don Juan' op te voeren. Dat was inderdaad een hoge standaard van amateurtoneelspel, waarvan de zaal intens heeft genoten. De verschillende types van de geliefden van Don Juan waren kostelijk om te zien. Voor en na de pauze kwam het optreden van de bekende Leidse pianist Joop Stokkermans, die iedereen verbaasde over zijn virtuose techniek.

In kleine bezetting bracht toen het Leidsche Studenten Cabaret flitsen uit het programma 'Laat je zoon studeren'. Daar hebben Liselore Gerritsen, Floor Kist, Paul van Vliet en aan de piano Kai van Oven een uur vlot cabaret laten horen en zien, waarvan iedereen zeer genoten heeft. Er waren ook nog een paar leuke steken op ons, smallfilmers, bijv. toen Floor Kist in het begin zei, dat hij hoopte dat deze smallfilmers de zaak wat ruim wilden bekijken. Misschien konden ze ook eens een film maken over

Vele blikken gingen bewonderend naar het balcon!

crediet- cumulatieve- problematiek en hij hoopte ook dat er veel kerels in onze speelfilms zouden optreden, waarvan de meisjes konden zeggen: 'Enige vent, hélemaal gek.'

Daarna bleven vele gasten nog gezellig onder een dansje bijeen en kon de Commissie zich omstreeks drie uur met een voldaan gevoel over de eerste dag in bed laten zakken.

De tweede dag begon om tien uur toen de tram voorreed, die velen van het gezelschap naar Noordwijk bracht, waar in Huis ter Duin in de grote hal gezellig koffie gedronken werd.

Toen volgde een opgewekte koffietafel weer in Maison van der Heyden, maar daarna begon de eigenlijke kern van het congres: de vertoning van de bekroonde films. Wat daar allemaal voor kijken kwam, daar heeft niemand enig idee van. Wij hebben al gesproken over de grote 8 mm projector door de goede zorgen van de Heer Pieëte in orde gemaakt, maar er stond nog meer boven op het balcon. Er stond een grote kleinbeeldprojector, die voor de vertoning van de films een geestige gekleurde titeltekening op het scherm wierp. Er waren nog andere geestige tekeningen, bijv. voor technische onderbrekingen. Men heeft heel gemeen beweerd, dat Pieëte de laatste film stuk knipte, om het geestige plaatje 'gebroken las' te kunnen projecteren, dat anders niet gebruikt had hoeven te worden! Het was voor iedereen een openbaring, toen de eerste 8 mm geluidsfilm 3 m breed op het doek kwam: De Ballade, van Beyer en Van Rijsinge. Er klonk een spontaan applaus op toen men merkte hoe deze 8 mm projectie een schitterende lichtkracht had en een volkomen rustig beeld. 'De ontmoeting', van Frits Huyse, Haarlem kreeg een open doekje voor de uitstekende titel. Het verrassende slot deed het weer best. Wanneer de benen van de 'jongeman' en het jongemeisje eindelijk verlengd worden tot de hele lichamen, dan ziet men dat het niet een jongeman is, maar een opa.

'Zomerdag' toonde verrassende opnamen van dieren dichterbij, maar deze film was toch op sommige punten rijkelijk donker. Dat lag aan sommige onderbelichte scènes in de film en er waren ook zeer heldere bij.

Een film over de atoombom en ons aller verantwoordelijkheid is 'Ook gij' van H. J. Smallembroek, Apeldoorn. Toen kwam de vlotte speelfilm 'Ik werd 16' van C. W. Mandersloot, Haarlem en tot slot voor de pauze: De Kleine Beer van C. Icke, een schitterende speelfilm van twee jongens, die moeten gaan slapen, maar hun geliefde Kuifjesboek over de Raket naar de Maan gaan lezen. Dan dromen ze dat ze

Van overal in den lande kwamen de prijswinnaars.

H. J. Smallenbroek uit Apeldoorn ontvangt de Brusse-wisselprijs.

C. Mandersloot ontvangt de kristallen U.S.A.-wisselprijs.

Mr. Wicks, de Engelse gast feliciteert de jongens Icke uit Utrecht voor hun beste spel in de maanraket.

inderdaad in een raket naar de maan geschoten worden. Een stormachtig applaus liet zien dat deze film beslist hoger gewaardeerd had moeten worden dan met een 2e prijs.

Ook de Engelse gast zeide ons dat een in Engeland met een 1e prijs bekroonde raketfilm veel minder was dan deze schitterende speelfilm. Ook het spel van de jongens was uitstekend. Nu komen we even op het *geluid*, bij de films, want de heer Pieëte heeft niet alleen op deze dag zich geweldig geweerd, maar ook al lang van tevoren. In wekenlange intense arbeid, gedeeltelijk 's nachts heeft hij het geluid van de verschillende films van de oorspronkelijke banden overgeschreven op zijn schitterende geluidsapparatuur. Zijn band droeg signalen, die op het juiste ogenblik de projectors deden starten. De kwaliteit van het geluid was voortreffelijk en slechts hier en daar, bijv. in de film van Emile Brumsteede, waar het geluid op één beeldje nauwkeurig was getimed, kon men een heel kleine afwijking constateren. Het werk is enorm veel geweest, maar hij heeft ook enorm veel waardering gekregen.

De prijsuitreiking.

Voordat de projectie der bekroonde films begon, nodigde de NOVA voorzitter, de Heer J. van Eldik Rotterdam enkelingen of groepjes op het podium om hun prijzen in ontvangst te nemen. De zaal huldigde hen met hartelijk applaus. Wij doen dat met verschillende foto's van deze prijsuitreiking. Het is maar een kort ogenblik, na zoveel uren filmen, maar het is toch ook een groots moment om zulk een hoge prijs in ontvangst te mogen nemen. De Heer Leo Oosterbrug van de Leidse Smalfilm Liga verdient een apart woord van grote waardering voor de geestige plaatjes.

*Foto G. Ebeling, Den Haag.
De heer E. Timan, Leiden, verzorgt de projectie in de
NOVA-Cineac.*

*Omstuwd door bewonderaars legt Joop Pieëte de geheimen
van de enorme 8 mm projector uit.*

Toen kwam een grootse huldiging van de Heer Pieëte, wien met hartelijke woorden van de Voorzitter grote hulde werd gebracht voor zijn geweldige prestatie, waarna Mevrouw Pieëte voor het front werd geroepen om een grote doos bonbons in ontvangst te nemen. Het applaus zwol aan tot een ovatie, die aan deze zeer verdienstelijke filmer werd gebracht. Er is een belangrijk eerbewijs in het vooruitzicht, maar dat moet de Algemene Vergadering doen. Wij moeten zeggen dat een ere-lidmaatschap inderdaad de enige verantwoorde hulde zou zijn voor de enorme prestaties, die deze filmer-elektrotechnicus voor dit congres heeft geleverd.

Toen kwamen na de pauze geprojecteerd met de grote Siemens projector de 16 mm films. Een fijne film, nr. 7 'Moeder' van J. Harmsma waarin een moeder in flash back terugdenkt aan de vele malen, dat ze in zorg zat over haar dochter. Eerst de geboorte, toen dat ze weggelopen was als klein kind en nog net vrij bleef van een auto. Toen dat ze uit zeilen was met een jonge vriend en maar niet terugkwam en nu dat de moeder zit te wachten op de geboorte van de kleindochter. Het was jammer dat de film wat hard van gradatie was. De inhoud was echter voortreffelijk.

Grote spanning voelde men in de zaal bij film nr. 8 'Dead-end' van Steenkist, Verbon, Franke en Pols van Rotterdam, waarin een opgejaagd misdadiger de dood vindt als het touw breekt, waaraan hij zich om zich goed te verbergen, van een balcon laat zakken.

De grote lijn', de eerste film van Jan van Hillo, die vertoond werd, is die van een schilder die inspiratie opdoet uit zeer lange wandelingen. Nu wij de film voor de tweede keer zagen, bevestigde zich onze eerste mening dat de film veel te langzaam gemonoteerd is. Een psycholoog noemde dit 'visuele kletsmeierij'. Er zijn veel te veel beelden, teveel herhalingen en het had veel korter en vlotter gesneden kunnen worden. De film 'Den Haag (Hart van Holland)' ontmoette vooral van de Amsterdammers nogal wat bezwaren. Er zitten veel geestige dingen in, maar de film is in de nachtopnamen toch wel wat grijsig.

'Twee Etudes' van Emile Brumsteede toonden geestig kleurtekenwerk en filmische begeleiding van een bestaande gramfoonplaat. Het is getekend ritme in zeer vlot tempo. Brumsteede heeft daar een zes- à zeven uren aan zitten tekenen nadat hij eerst 7 uur had zitten 'timen'. Een bijzonder vlot effect is bereikt. Er waren ook filmers pur sang, die dit zelf bijzonder knap vonden, maar toch liever een vlotte speelfilm zagen. Want dit is alleen inderdaad

De heer Veer huldigt het echtpaar Pieëte voor de enorme prestatie.

voor tekenaars, ja voor artiesten bereikbaar. Maar dat is Brumsteede dan ook.

„Nacht in de Avond” kreeg een open doekje voor de frappante titel op de Rotterdamse lichtkrant. Het is een film van Den Besten, Harmsma en Stolk en toont de droom die een aangerezen man heeft, ter-

wijl hij in het ziekenhuis ligt. Een hele knappe film met verwonderlijk mooie nachtopnamen. Het is werkelijk fantastisch wat zo’n filmgroep met toewijding kan bereiken.

De slotfilm was „Afscheid van een droom” van Jan van Hillo, (HAF) die een eerste prijs in de Hoofdklasse kreeg. Het is een film van een jongetje dat in een zeepbel een reis gaat maken. De zaal kwam bijzonder onder de indruk van deze fantastische dubbelopnamen, schitterende versnelde opnamen van avondwolken, alles in kleur en soms drie keren in de camera belicht. Ongelooflijk mooi.

Voorzitter Van Eldik kon de zaal niet verlaten zonder de teamgeest van de Leidse smalfilmamateurs in de hoogte te steken, waardoor dit uitstekend georganiseerde congres kon plaats vinden. Een hartelijk woord van dank aan de Leidse smalfilmamateurs voor alles wat wij op dit congres hebben genoten, moet hier ook zeker worden afgedrukt. Het is een groots congres geweest, waarbij de enorm goede projectie van de 8 mm wel de grootste waardering verdient. Hulde „Leienaren” voor al uw werk.

Op van Leie naar Lochem, volgend jaar. D.B.